

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 17 februari 2017
Rolnummer 2016/AR/226
Artikel 1675/16 Ger.W. op 23 februari 2017. Gerechtsbrief aan partijen en raadsleden.

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof Gent

Afdeling Brugge

negende kamer

Arrest

***De h. X1, appellant,
vertegenwoordigd door Me Ad1, advocaat;***

tegen

1. ***Me Md., advocaat, in haar hoedanigheid van schuldbemiddelaar van de h. X1, eerste geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
2. ***N.V. R., Incasso-onderneming, tweede geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
3. ***X2, derde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
4. ***X3, vierde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
5. ***X4, vijfde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
6. ***A.S., Verzekeringsmaatschappij, zesde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
7. ***X5, zevende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
8. ***X6, achtste geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
9. ***X7, negende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
10. ***X8, tiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
11. ***B1 nv, Bank, elfde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
12. ***A1, Belgische staat, F.O.D. Financiën, Administratie der registratie, twaalfde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
13. ***E. nv, Energiebedrijf, dertiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
14. ***A2, Belgische staat, F.O.D. Financiën, Administratie der directe belastingen, veertiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;***
15. ***B2 nv., Bank, vijftiende geïntimeerde; niet verschenen noch vertegenwoordigd;***

16. B3, zestiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;
17. C. nv, Kredietbemiddelaar, zeventiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;
18. A3, Belgische staat, F.O.D. Financiën, Administratie der Douane & Accijnzen, achttiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;
19. Me Ad2, Advocaat, in zijn hoedanigheid van curator van de bvba S1, Handelsmaatschappij, negentiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;
20. Me Ad3, Advocaat, in zijn hoedanigheid van curator van de bvba S2, Handelsmaatschappij, negentiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;
21. X9, eenentwintigste geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd;

* * *

1. DE PROCEDURE VOOR HET ARBEIDSHOF GENT, AFDELING BRUGGE

- 1.1. Het arbeidshof bestudeerde de volgende procedurestukken:
 - het voor eensluidend verklaard afschrift van het aangevochten vonnis d.d. 15 november 2016 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, kamer I7 (AR nr. 12/86/B);
 - het dossier van de rechtspleging van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, m.b.t. het aangevochten vonnis;
 - het verzoekschrift tot hoger beroep dat de h. X1 op 19 december 2016 neerlegde op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, en dat door de griffier in overeenstemming met artikel 1056 van het Gerechtelijk Wetboek met een gerechtsbrief van 20 december 2016 aan alle partijen en hun eventuele advocaten ter kennis werd gebracht;
 - de dossiers met overtuigingsstukken die de h. X1 op de openbare rechtszitting van 20 januari 2017 neerlegde.
- 1.2. Op de openbare rechtszitting van 20 januari 2017 verscheen enkel de volgende partij:
 - de h. X1, appellant: in persoon en bijgestaan door Me Ad1, advocaat.

Het arbeidshof luisterde naar het pleidooi van de h. X1 en zijn advocaat. Daarna sloot het arbeidshof de debatten en nam de zaak in beraad.

1.3. Na studie van de hierboven vermelde procedurestukken en na op de openbare rechtszitting van 20 januari 2017 de pleidooien van de h. X1 en zijn advocaat te hebben gehoord, spreekt het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, dit arrest uit.

2. DE PROCEDURE IN EERSTE AANLEG VOOR DE ARBEIDSRECHTBANK GENT, AFDELING IEPER

2.1. Met een verzoekschrift dat hij op 23 augustus 2012 neerlegde op de griffie van de arbeidsrechtbank Ieper (vanaf 1 april 2014 arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper), vroeg de h. X1 aan de arbeidsrechtbank om toegelaten te worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling.

Met een beschikking van 13 september 2012 liet de arbeidsrechtbank Ieper, hem toe tot de procedure van de collectieve schuldenregeling en stelde Me Md., advocaat, als zijn schuldbemiddelaar aan.

2.2. De schuldbemiddelaar werkte vervolgens in overeenstemming met artikel 1675/10, §2 van het Gerechtelijk Wetboek een ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling uit dat zij aan zowel de h. X1 alle schuldeisers overmaakte die een schuldvordering hadden ingediend.

In dit ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling stelde de schuldbemiddelaar voor om rekening houdend met de aangegeven schuldvorderingen (13.117.888,84 euro), het inkomen van de h. X1 (± 1.600 euro per maand) en zijn vaste kosten (± 1.365 euro per maand) gedurende een termijn van 7 jaar (te rekenen vanaf de homologatie) het saldo van de inkomsten (*“alles wat boven de 1.365,00 € op de rekening wordt ontvangen”*) te reserveren voor de schuldeisers na opbouw van een reserve voor de uitzonderlijke kosten.

Het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling stuitte evenwel op verzet van B3 zodat de schuldbemiddelaar zich genoodzaakt zag om in overeenstemming met artikel 1675/11, §1 van het Gerechtelijk Wetboek een *“proces-verbaal van vaststelling van gebrek aan akkoord nopens het voorstel van minnelijke aanzuiveringsregeling”* neer te leggen op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper.

In een vonnis van 6 mei 2014 homologeerde de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, CSR-kamer, toch het door de schuldbemiddelaar opgemaakte ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling met uitzondering van de datum waarop de minnelijke aanzuiveringsregeling begon te lopen. De arbeidsrechtbank bepaalde dat de minnelijke aanzuiveringsregeling in overeenstemming met artikel 1675/10, §5 van het Gerechtelijk Wetboek begon te lopen op de datum van de beschikking van toelaatbaarheid, 13 september 2012.

2.3. Op 7 juli 2016 legde de schuldbemiddelaar in overeenstemming met artikel 1675/15, §1 van het Gerechtelijk Wetboek een verzoekschrift tot herroeping van de collectieve schuldenregeling neer op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper. Volgens de schuldbemiddelaar drong de herroeping van de procedure van de collectieve schuldenregeling zich op omdat de h. X1 verzwegen had dat hij nog een zelfstandige handelsactiviteit uitoefende.

2.4. In het aangevochten vonnis van 15 november 2016 oordeelde de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, dat:

- het voidoende bewezen voorkwam dat de h. X1 zijn verplichtingen in de collectieve schuldenregeling niet nakomt en dat hij tijdens de procedure van de collectieve schuldenregeling het statuut van werknemer-bediende omwisselde voor dat van zaakvoerder-bedrijfsleider van een handelszaak met alle risico's van dien en zonder toestemming van de schuldbemiddelaar en van de arbeidsrechtbank;
- de h. X1 met dit eigengereid optreden waarmee hij de schuldbemiddelaar, de rechtbank en ook de schuldeisers buitenspel zette, een gebrek aan procedurele goede trouw en een gemis aan loyale en actieve medewerking bij de totstandkoming en de uitvoering van een aanzuiveringsregeling toonde;
- hij in deze omstandigheden het recht verkorven heeft om langer van de gunst van de collectieve schuldenregeling te kunnen genieten.

De arbeidsrechtbank verklaarde het verzoek tot herroeping van de collectieve schuldenregeling van de h. X1 dan ook ontvankelijk en gegrond en herriep in overeenstemming met artikel 1675/15 §1, 2° van het Gerechtelijk Wetboek de collectieve schuldenregeling van de h. X1.

De griffier bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, bracht het aangevochten vonnis met een gerechtsbrief van 16 november 2016 aan de partijen ter kennis.

3. BEROEPSGRIEVEN

- 3.1. In zijn verzoekschrift tot hoger beroep vraagt de h. X1 aan het arbeidshof om:
- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
 - het aangevochten vonnis van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper (CSR-kamer) van 15 november 2016 (AR nr. 12/86/B) te vernietigen en de herroepingsbeslissing in te trekken;
 - de zaak te verwijzen naar de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper met het oog op de aanstelling van een nieuwe schuldbemiddelaar.

3.2. De h. X1 argumenteert dat:

- hij inmiddels zijn aandelen in de bvba S3 heeft overgedragen aan zijn zoon;
- hij sedert 30 september 2016 evenmin nog zaakvoerder van de bvba S3 is;
- hij volstrekt niet wist dat hij de toestemming van de arbeidsrechtbank had moeten vragen om zaakvoerder van de bvba S3 te worden;
- hij op geen enkel moment valse verklaringen heeft afgelegd;
- hij geen inkomsten heeft achtergehouden;
- de wet geenszins verbiedt dat tijdens de collectieve schuldenregeling een zelfstandige beroepsactiviteit wordt opgestart.

4. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP.

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld.
Het is ontvankelijk.

5. BEOORDELING.

5.1. Volgens artikel 1675/15, §1 van het Gerechtelijk Wetboek kan de rechtbank de herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid of van de minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsregeling uitspreken wanneer de schuldenaar:

- 1° hetzij onjuiste stukken heeft afgegeven met de bedoeling aanspraak te maken op de procedure van gezamenlijke schuldenregeling of deze te behouden;
- 2° hetzij zijn verplichtingen niet nakomt, zonder dat zich nieuwe feiten voordoen die de aanpassing of herziening van de regeling rechtvaardigen;
- 3° hetzij onrechtmatig zijn lasten heeft verhoogd of zijn baten heeft verminderd;
- 4° hetzij zijn onvermogen heeft bewerkt;
- 5° hetzij bewust valse verklaringen heeft afgelegd.

5.2. Wanneer een persoon die een overmatige schuldenlast dient te torsen, toegelaten wordt tot de procedure van de collectieve schuldenregeling, krijgt hij een unieke kans om opnieuw uitzicht te krijgen op een volledig menswaardig bestaan waarin zijn toestand niet voortdurend gehypothekeerd wordt door een overmatige schuldenlast. Het is een gunstregeling die hem de kans biedt om op termijn opnieuw op een normale wijze deel te nemen aan het economisch en sociaal leven.

De collectieve schuldenregeling onderstelt dan ook een loyale en actieve medewerking van de schuldenaar bij de totstandkoming van en de uitvoering van de aanzuiveringsregeling.

Van de tot de procedure van de collectieve schuldenregeling toegelaten schuldenaar mag volstreekte openheid worden verwacht. Hij dient spontaan alle relevante informatie over zijn vermogen aan de schuldbemiddelaar te verschaffen. Hij dient zijn volledige medewerking te geven aan de schuldbemiddelaar.

De collectieve schuldenregeling dient evenwel niet om zomaar de spons over het verleden te vegen: van de toegelaten schuldenaar wordt een serieuze inspanning verwacht om de schulden uit het verleden te saneren. Van hem mag tevens worden verwacht dat hij tijdens de procedure van de collectieve schuldenregeling geen nieuwe schulden maakt en dat hij een wezenlijke inspanning levert om voldoende financiële middelen te verwerven.

Het is niet de bedoeling van een collectieve schuldenregeling dat de tot de collectieve schuldenregeling toegelaten schuldenaar zich in het systeem "nestelt" en de zaken op zijn beloop laat, maar het is wel de bedoeling dat hij voortdurend actief meewerkt aan een oplossing.

5.3. Vast staat en niet betwist wordt dat de h. X1 in de loop van de procedure van de collectieve schuldenregeling vennoot en zaakvoerder werd van de bvba S3 zonder voorafgaande toestemming van de arbeidsrechtbank. Het opstarten van een zelfstandige beroepsactiviteit is een handeling die het gewone beheer van het vermogen te boven gaat en die dienvolgens in overeenstemming met artikel 1675/7, §3 van het Gerechtelijk Wetboek de voorafgaande toestemming van de arbeidsrechtbank behoeft.

Door op deze wijze te handelen miskende de h. X1 zijn verplichtingen in het kader van de collectieve schuldenregeling. Dergelijke handelswijze valt niet te rijmen met de houding die van een persoon kan en mag verwacht worden die toegelaten werd tot de procedure van de collectieve schuldenregeling.

De h. X1 is onmiskenbaar tekort geschoten in de verplichtingen die op hem rusten in het kader van de collectieve schuldenregeling: het opstarten van een zelfstandige beroepsactiviteit zonder hierover de schuldbemiddelaar in te lichten is een ernstige tekortkoming op de verplichtingen en kan zeker een herroeping van de collectieve schuldenregeling rechtvaardigen.

Dit betekent evenwel nog niet dat de collectieve schuldenregeling voor hem per se dient herroepen te worden.

Het arbeidshof stelt vast dat uit geen enkel gegeven mag blijken dat de h. X1 inkomsten zou hebben achtergehouden.

5.4. De h. X1 moet evenwel beseffen dat van hem een intensieve medewerking wordt vereist en dat hij op geen enkele wijze de procedure mag tegenwerken.

Hij moet beseffen dat de procedure van de collectieve schuldenregeling voor hem een unieke kans is om voor eens en altijd komaf te maken met zijn financiële moeilijkheden, en dat hij deze kans met beide handen moet grijpen. Hij dient er zich echter ook bewust van te zijn dat het thans een laatste kans is en dat zeer scherp zal worden toegezien op zijn houding en handelswijze: elke nieuwe tekortkoming zal onverbiddelijk leiden tot een nieuwe procedure tot herroeping van de collectieve schuldenregeling.

Daarom is het voor hem van cruciaal belang dat hij zijn volle en actieve medewerking verleent en zo bljv.:

- onmiddellijk op alle door de schuldbemiddelaar gestelde vragen antwoordt;
- op alle uitnodigingen van de schuldbemiddelaar ingaat;
- spontaan en onmiddellijk de schuldbemiddelaar inlicht van elke wijziging in zijn toestand;
- alle afspraken met de schuldbemiddelaar nauwgezet nakomt;
- geen nieuwe schulden maakt;
- geen inkomsten zelf int;
- alle niet dagdagelijkse aankopen voorafgaandelijk met de schuldbemiddelaar bespreekt;
- alle facturen tijdig binnenbrengt bij de schuldbemiddelaar;
- verder zijn gezondheid onderhoudt;
- alles in het werk stelt om zijn tewerkstelling te behouden, en dus bij een eventueel ontslag onmiddellijk alles in het werk stelt om een nieuwe tewerkstelling te vinden;
- steeds in alle omstandigheden op een respectvolle en beleefde manier contact houdt met de schuldbemiddelaar.

Uit het tegensprekelijk debat op de openbare rechtszitting van 20 januari 2017 bleek naar de overtuiging van het arbeidshof dat de h. X1 zich thans voldoende realiseert dat de collectieve schuldenregeling voor hem de enige mogelijkheid biedt om tot een menswaardige oplossing voor zijn financiële problemen te komen, doch dat hier tegenover diverse verplichtingen staan die minutieus en ononderbroken moeten opgevolgd worden. Hij zal sowieso de ingesteldheid waarmee hij eerder de collectieve schuldenregeling benaderde, moeten bijsturen, zo niet dreigt hij elke kans te verspelen om via het systeem van de collectieve schuldenregeling tot een sanering van zijn schulden te komen.

Op de openbare rechtszitting van 20 januari 2017 kon het arbeidshof de h. X1 persoonlijk ondervragen en vaststellen dat hij thans tot het besef lijkt te zijn gekomen dat van hem een zeer sterke medewerking wordt verwacht en dat hij veel beter dient samen te werken met de schuldbemiddelaar dan tot het ogenblik van de door de eerste rechter uitgesproken herroeping het geval was. Hij begrijpt thans goed wat van hem verwacht wordt in het kader van een collectieve schuldenregeling.

Het arbeidshof is dus bereid om de h. X1 nog een kans te geven en verklaart het hoger beroep dan ook in de hierna gestelde mate gegrond.

5.5. De h. X1 vordert ten slotte dat hem een andere schuldbemiddelaar zou toegewezen worden.

Relationele problemen tussen de schuldenaar en de schuldbemiddelaar die in hoofdzaak berusten op onwetendheid over de gevolgen die een collectieve schuldenregeling met zich meebrengen, zijn onvoldoende om tot vervanging van de schuldbemiddelaar te besluiten.

Uit het relaas van de h. X1 kon het arbeidshof niet afleiden dat de verstandhouding tussen beiden onherroepelijk zou verstoord zijn. Het loutere feit dat de schuldbemiddelaar om een herroeping verzocht en deze herroeping thans niet wordt toegekend, is geen reden om tot vervanging van de schuldbemiddelaar over te gaan.

Er zijn dan ook geen redenen voorhanden om de schuldbemiddelaar te vervangen.

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

spreekt recht op tegenspraak t.a.v. de verschenen partijen;

stelt vast dat de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, en in het bijzonder artikel 24 van deze wet, werden gerespecteerd;

verwerpt alle andere, ruimere of strijdige conclusies;

verklaart het hoger beroep van de h. X1 tegen het vonnis van 15 november 2016 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, kamer I7 (AR nr. 12/86/B) ontvankelijk en in de volgende mate gegrond;

vernietigt het aangevochten vonnis behalve in de mate de eerste rechter de staat van kosten en erelonen van de schuldbemiddelaar goedgekeurde voor een bedrag van 1.308,45 euro en deze staat ten laste legde van de h. X1 en van de FOD Economie voor het bedrag dat niet kan betaald met de gelden voorradig op de rubriekrekening;

opnieuw rechtsprekend, wijst de oorspronkelijke vordering van de schuldbemiddelaar tot herroeping van de collectieve schuldenregeling ten nadele van de h. X1 als ongegrond af, en verklaart voor recht dat de procedure van de collectieve schuldenregeling voor hem verdere uitvoering dient te krijgen voor de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper;

wijst het verzoek van de h. X tot vervanging van de schuldbemiddelaar als ongegrond af;

stelt vast dat er aan de herroepingsprocedure geen te vereffenen gerechtskosten verbonden zijn.

Aldus gewezen door het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer, samengesteld uit de h. Philippe Descamps, raadsheer, en in openbare rechtszitting van 17 februari 2017 uitgesproken door de h. Philippe Descamps, raadsheer, met bijstand van de h. ..., griffier.